

Bilag til f. t. l. om betalingstjenester

Her er det nødvendigt med en forsvarlig startkapitalordning i kombination med løbende kapital, der senere vil kunne videreudvikles på mere sofistikeret vis i takt med markedesbehovene. På grund af de store forskelligheder, der gør sig gældende inden for betalingstjenester bør direktivet åbne mulighed for forskellige metoder i kombination med en vis skønsmargen i forbindelse med tilsyn for at sikre, at de samme risici behandles ens for alle udbydere af betalingstjenester. Kravene til betalingsinstitutterne bør tage hensyn til, at betalingsinstitutters virkefelt er mere specialiseret og aktiviteterne mere begrænsede, hvilket medfører et snævrere risikoområde, der er nemmere at overvåge og kontrollere end de risici, der opstår i forbindelse med kreditinstitutters bredere virksomhed. Det bør f.eks. være forbudt for betalingsinstitutter at modtage indskud fra brugere, og de må kun anvende de midler, brugerne indbetaler, til udførelse af betalingstjenester. Det bør foreskrives, at kundernes midler holdes adskilt fra betalingsinstituttets midler til andre forretningsaktiviteter. Betalingsinstitutter bør ligeledes opfylde krav om en effektiv bekæmpelse af hvidvaskning af penge og af finansiering af terrorisme.

(12) Betalingsinstitutterne bør udarbejde årsregnskaber og konsoliderede regnskaber i overensstemmelse med Rådets direktiv 78/660/EØF af 25. juli 1978 om årsregnskaberne for visse selskabsformer¹⁰, samt, hvor det er relevant, Rådets direktiv 83/349/EØF af 13. juni 1983 om konsoliderede regnskaber¹¹ og Rådets direktiv 86/635/EØF af 8. december 1986 om bankers og andre penge- og finansieringsinstitutters årsregnskaber og konsoliderede regnskaber¹². Årsregnskaberne og de konsoliderede regnskaber bør revideres, medmindre betalingsinstituttet er undtaget fra denne forpligtelse i henhold til direktiv 78/660/EØF samt, hvor det er relevant, direktiv 83/349/EØF og 86/635/EØF.

(13) Dette direktiv bør kun regulere betalingsinstituttets ydelse af kredit, dvs. ydelse af kreditlinjer og udstedelse af kreditkort, hvis de er kædet tæt sammen med betalingstjenester. Kun hvis der ydes kredit for at lette betalingstjenester, og denne kredit er af kortfristet art og ydes for en periode, der ikke overstiger 12 måneder, herunder med indbygget automatisk forlængelse, er det hensigtsmæssigt at tillade betalingsinstitutter at yde en sådan kredit med hensyn til deres græn-

seoverskridende aktiviteter på betingelse af, at refinansiering fortrinsvis sker med betalingsinstituttets egne midler, samt midler fra kapitalmarkederne, men ikke med midler, som det ligger inde med for kunder med henblik på betalingstjenester. Ovennævnte bør ikke berøre Rådets direktiv 87/102/EØF af 22. december 1986 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om forbrugerkredit¹³ eller anden relevant fællesskabslovgivning eller national lovgivning om betingelser for kreditydelse til forbrugere, der ikke er harmoniseret ved dette direktiv.

(14) Medlemsstaterne udpeger de myndigheder, der har ansvaret for at meddele tilladelse til betalingsinstitutter, for at udøve den løbende kontrol og for at træffe beslutning om inddragelse af en tilladelse. For at sikre ensartede vilkår bør medlemsstaterne ikke opstille andre krav til betalingsinstitutter end dem, der fremgår af dette direktiv. Alle beslutninger, der træffes af de kompetente myndigheder, bør imidlertid kunne domstolsprøves. Endvidere bør de kompetente myndigheders opgaver ikke berøre det tilsyn med betalingssystemer, der ifølge traktatens artikel 105, stk. 2, fjerde led, er en opgave, der udføres af Det Europæiske System af Centralbanker.

(15) Da det er ønskeligt at registrere identitet og opholdssted for alle personer, der udbyder pengeoverførselstjenester og at give dem en form for godkendelse, uafhængigt af deres mulighed for at opfylde alle betingelser for meddelelse af tilladelse som betalingsinstitut, således at ingen ser sig tvunget ud i sort økonomi, og sørge for, at alle, der udbyder pengeoverførselstjenester, opfylder et vist minimum af retlige og lovgivningsmæssige krav, er det nødvendigt og i overensstemmelse med den logiske begrundelse for den særlige anbefaling VI fra Den Finansielle Aktionsgruppe (FATF) om hvidvaskning af penge at indføre en mekanisme, ifølge hvilken udbydere af betalingstjenester, der ikke kan opfylde alle disse betingelser, ikke desto mindre kan behandles som betalingsinstitutter. I den henseende bør medlemsstaterne opføre sådanne personer i registret over betalingsinstitutter uden at lade alle betingelserne for tilladelse gælde. Det er imidlertid vigtigt at lade muligheden for undtagelse være betinget af strenge krav vedrørende omfanget af betalingstransaktioner. Undtagne